



חלקנו בתורתך

גליון ועד שיעורי תורה ד"בית יוסף צבי" דושינסקיא
מיסודו ובנשיאותו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת פינחס • כ"ג תמוז תשפ"א • גליון ר"ט

הרב יוסף ברמ"א גולדשטיין שליט"א
עיה"ק ירושלם ת"ו

הלימוד היומי
בהלכה

עיון הלכה

עיונים בסדר הלימוד היומי בהלכה

כהן העומד באמצע שמו"ע: האם מותר לו להפסיק ולעלות לדוכן?

ביש כהנים אחרים

וכתב בכף החיים (סקנ"ו) דדוקא באין כהן אחר התירו לו להפסיק ולעלות לדוכן אבל באם יש שם כהנים אחרים לא יפסיק בתפילתו ואפילו בעומד אחר ברכת הודאה, וכמו בש"ץ שכתב שם המחבר דדוקא באין כהנים אחרים מותר לו להפסיק לישא כפיו.

אכן למנהגינו שש"ץ נושא כפיו גם ביש כהנים אחרים לכאורה ה"ה ביחיד המתפלל ישא כפיו גם ביש כהנים אחרים. וצריך עיון לדינא

אם אמרו לו לעלות

וכתב במג"א (שם סק"מ) דאם אמרו לו לעלות בכל ענין צריך להפסיק דהא עובר בעשה אם לא יעלה לדוכן ואפילו באין מובטח לו שיחזור לתפילתו כתב במשנ"ב (ס"ק פ"ו) ובשעה"צ (ס"ק ס"ד) בשם הדרך החיים דצריך לעלות באם אמרו לו לעלות לדוכן.

ובאליה רבה (ס"ק נ) ובעולת תמיד (ס"ק מ"ב) חולקים וס"ל דגם באמרו לו לעלות לא יפסיק (שלא באופן שכתבנו לעיל שעולה) דהוה כמו הפסולים המשך בעמוד ב' <<<

כהן העומד באמצע תפילתו

במג"א (סק"מ) הביא שיטת הרדב"ז (שו"ת ח"ד סי' רצ"א) דכהן העומד באמצע שמו"ע, אם אין שם כהן אחר וכדי שלא תתבטל מצות נשי"כ, יפסיק באמצע תפילתו בכל ברכה שעומד ויעלה לדוכן ואח"כ יחזור למקומו ויגמור תפילתו, והטעם דמצות נשי"כ היא דאורייתא ותפילה דרבנן ואתי עשה דאורייתא ודחי לדרבנן.

אכן דעת האליה רבה (סק"נ) והיעב"ץ, ובשו"ת הלכות קטנות דלא יפסיק באמצע תפילתו אלא אם הוא עומד אחר ברכת הודאה אז מותר לו לעלות לדוכן לישא כפיו אבל בשאר ברכות לא יפסיק ואפילו אין שם כהנים אחרים.

חשש טירוף הדעת

ובפמ"ג (א"א סק"מ) כתב דדוקא ביועד ומובטח שלא תיטרף דעתו מחמת הנשי"כ, אבל אם יש לו חשש טירוף הדעת ודאי לא יפסיק לנשי"כ וכמו שכתבנו לגבי ש"ץ. ובס"ל תהלה לדוד (סק"ד) חולק על הפמ"ג וס"ל דבמתפלל בלחש לא שייך חשש טירוף וכ"כ הרדב"ז בתשובה אחרת דביחיד לא שייך חשש טירוף.

הדין בש"ץ

בשו"ע (סעיף כ), פסק המחבר אם ש"ץ כהן, אם יש שם כהנים אחרים לא ישא את כפיו. והטעם שמה לא יוכל לכוון לחזור לשנים שלום שדעתו מטורפת מאימת הציבור (ואפילו אם בטוח שלא יטרף דעתו לא רצו חכמים להקל בזה) ואם אין שם כהן אחר אלא הוא, אם הוא מובטח שיחזור לתפילתו בלא טירוף דעת ישא את כפיו, כדי שלא תתבטל מצות נשי"כ.

ודעת הפרי חדש דאפילו ביש כהנים אחרים זולתו, ישא את כפיו אם מובטח לחזור לתפילתו (וכהיום שמתפלל הש"ץ מתוך הסידור הוי כמובטח לחזור לתפילתו) דלמה יבטל מלקיים ג' עשין.

ובשער הציון (ס"ק ס"ד) הביא דעת הפר"ח וכתב דבמקום שנהגו כוותיה אפשר דאין למחות בידם וכן משמע מהמג"א ע"כ. ובשולחן הטהור (סעיף י"ט) פסק כהפר"ח וכן כתב בס' עטרת פז (סקנ"ט) בשם כמה גאונים וצדיקים והמנהג בקהילות החסידים והפרושים (ע"פ הגרימ"ט) כהפר"ח שאפילו יש כהנים אחרים נושא את כפיו (ובקהילות הספרדים יוצאי מדינות ליטא נוהגים כהשו"ע).

צדיק בא לעיר

תלמידי בית חיינו, חסידים ואנשי מעשה מקדמים בחרדת הקודש ובהדרת הכבוד את פני

כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

אשר הגיע לחון את פני עירנו בני ברק לעשות את השב"ק פר' פינחס בתוככי קהלא קדישא הדין

יהי בואו לברכה להרמת קרן התורה והיראה

כאן שנה רבי

ביורוי מנהגי רבותה"ק ז"ע

במת ציבור

ממכתבי הקוראים

מנהג מרן מהרי"ם בג' פסיעות אחר שמו"ע

במ"ש בענין מנהג רבותינו באופן ג' הפסיעות, שלפי המנהג שפוסעים כל פסיעה מד' רגלים אי"צ להקפיד שלא יעבור אדם לפניו, העיר אותי הרה"ח ר' י"ט ויינגרט שליט"א **שראה שרביה"ק זצוק"ל כן הקפיד שלא יעבור לפניו עד ששב למקומו.**

ואפ"ל דלפי פירוש הב"י של רבינו מנוח שהשש פסיעות נחשב עם ג' הפסיעות ששב למקומו, אין חושבים פסיעה בב' רגלים אלא כפסיעה אחת וא"כ אפ"ל יפסע בב'

רגלים עדיין לא יפסע ו' פסיעות, (ולפירוש זה אי"צ לפסוע בב' רגלים וגם אינו מועיל), ורבינו חשב לב' הפסיעות, ולפיכך פסע הפסיעות בב' רגלים כנ"ל, ומאידך ג"כ הקפיד שלא יעברו לפניו עד ששב למקומו, [וכן משמע קצת במ"א שהביא בסק"ו שיש מקפידין שלא יעברו אדם לפניו, ומאידך בסק"י הביא קצת נוהגין לפסוע בב' רגלים].

בכ"ר
ידמ"ל ווייס

אמירתם לפני מנחה

המנהג אצל רבותינו ז"ע לאומרם קודם מנחה, והוא בדוקא, דכן כותב המג"א ז"ל: ונ"ל מנהג טוב לומר סליחות קודם תפלת המנחה, כי מן המנחה ולמטה חל ר"ח, ע"כ, אבל מנהג העולם כהיום לאומרם אחר המנחה, והוא עפ"י המ"ב ס' תי"ז, וצ"ע שלא ציין שום מקור לזה, ועיין בא"ר דמיישב לאלו שאומרים למנצח יענך, אחר תפלת יוכ"ק דהא נוהגים להשלים התענית א"כ עדיין מקרי יום צרה, ע"ש.

לו חפץ ה' וכו' לא להפסיק

במנהגי מהרי"ץ (בער"ח אות ג) כתוב דבסליחה משאת כפי מנחת ערב' באמירת 'לו חפץ ה' להמינתנו' לא הפסיק אלא המשיך מיד לא לקח מידינו עולה מנחה, ועיין בספר מנהגי חתם סופר שהביא עדות מהגאון ר' מענדל פראקנפורטר שראה אצל מרן החת"ס בבית מדרשו שהיה נוהג כן כדי שלא לפתוח פיו לרעה ח"ו, ולכאורה גם הקהל צריכים לעשות כן מטעם הנ"ל.

בענין לומר בשכמל"ו בקול רם

והנה מנהגינו לומר שמע ישראל ובשכמל"ו בקול רם אחר תפלת יוכ"ק, כן כותב הצל"ח במס' פסחים פרק מקום שנהגו, וכותב שקצת קראו תגר, ואני אמרתי כיון שאין אומרים רק פסוק ראשון אין קפידא שאין כאן הפסק באמצע דברי משה, ע"ש, וכן בספר שו"ת תורה לשמה (מהבן איש חי) ס' קצו, מתיר כל שאין אומר כן לצאת ידי מצוות קר"ש, אבל עיין מנהגי חת"ס שפ"א בא מרן החת"ס לביהכנ"ס ב"רילישיא שוהל" לתפלת יוכ"ק וביקש מהם שלא יאמרו שמע ישראל ובשכמל"ו, כי נכון לאומרם רק בסוף נעילה.

ארגון "חודש בחדשו"

לעריכת סעודות התענית בדיוק חברים בראש חודש
בבית המדרש הגדול "היכל מהרי"ץ" דושינפיא
בנשיאות כ"ק מרן ארמ"ר שליט"א

שיר השירים אשר לשלמ"ה

מיטב ברכותינו יעלו ובואו לראש האברך הנעלה והחשוב, איש תם וישוב אהלים,
נעים הליכות ומקבל כ"א בספ"י, איש חי ורב פעלים

שלמה שלזינגר הי"ו

אחראי הארגון

לרגל שמחת לבו בהולדת בנו למזל טוב

יתן ה' יזכה לגדלו לתורה לחופה ולמעש"ט, ויזכה לרוות הימנו ומכל יו"ח זרע
ברך ה' רוב נחת דקדושה מתוך שמחה והרחבת הדעת בבירית גופא ונהורא
מעליא אכ"ר

המברכים מעומק הלב
המארגנים והמתנדבים ציבור המשתתפים
ג"א מצטרף בשמחת ידיד: יחזקאל שרגא ש. סופר

תפלת יום כפור קטן בער"ח

ער"ח זמן תשובה ותענית

תולדות ימי החודש לפיכך קרא ר"ח זמן כפרה, ע"כ, וגם במג"א שם מביא בשם הרמ"ע מפאנו דהתענית והתשובה בער"ח בא על מיעוט הירח.

(וכשחל ר"ח ביום א' או בשב"ב או אם המולד קודם ר"ח מתי מתענין, עיין באחרונים ואין כאן המקום להאריך בזה).

תפלת יום כפור קטן והסליחות

והסליחות שאומרים בער"ח הנקרא יוכ"ק, מוזכר בספרי האחרונים, המג"א (ס' תי"ז סק"ג) והא"ר (ס' תי"ח), ובמקור חיים, ובדרך החיים, ובקיצור שו"ע, ועוד, ובפר"ח (שם) כותב ז"ל: נהגו פה ירושלים תוב"ב שביום ער"ח מאריכין בתפלות ובתחנונים על אורך גלותנו וכו', (ע"ש באריכות כל סדר התפלות) וכן מובא בספר ליקוטי חבר בן חיים שמרן החת"ס אמר בכל ער"ח תפלת יום כפור קטן, וכן נהג אחריו מרן המהר"ם שיק (מובא בהקדמת המו"ל אות ל"א), וכן נהגו רבותינו ז"ע.

אמירתם גם לאלו שאין מתענין

ועיין בדברי האחרונים דמשמע דער"ח זמן תענית הוא ולכן אומרים סליחות, וצריך לבאר אם לאלו שאין מתענין האם אומרים סליחות, והנה לעיל הבאנו דברי השל"ה הק' ואין מוזכר (בסוף מס' פסחים) ענין התענית אלא רק דתיקנו יום כפור קטן לפשפש במעשיו ולהתחרט על עוונותיו כדי שיכנס לר"ח בתשובה, (אבל בריש מס' פסחים מזכירו) וכן משמע בפר"ח, ועיין במג"א (שם) שכותב דעיקר התענית הוא סליחות ורחמים, (ולכן אם פורים חל בשבת אין מתענין ביום ו' שלא יוכלו לקיים מצות עונג שבת כיון שביום ו' מרבין בסליחות), וכן כותב הכף החיים (ס' תי"ז אות כו), וכן מצינו בתענית בה"ב בפמ"ג (ס' תצ"ב משב"ז) דגם אם אין עשרה מתענים אומרים סליחות, וכן כותב שם באריכות הא"א מבוטשאטש, ע"ש, וכמו כן הוא בער"ח.

המשך מדור "עיון הלכה" מעמוד א'

שלא יצטרך להפסיק בהליכה מרובה אכן ודאי דעצה טובה היא וכן שמעתי מכמה כהנים שעושים כן.

אבל גם באופן זה חייבים לעקור ברצה ובלא זה אסור להם לישא כפיהם.

נטילת ידיו

ולגבי נטילת ידים נחלקו הפוסקים לגבי ש"ץ אם צריך ליטול ידיו ויביאו לו מים באמצע תפילתו או שיש לו לסמוך על נט"י בשחרית, ולמעשה נהגו כהלקט הקמח (סק"צ) ושו"ת זרע אמת (ח"ג ס' י"ג) דנוטלים ידים קודם חזרת התפילה.

מדרבנן דאפילו אמרו להם לעלות לא יעלו ואינם עוברים בעשה.

עקירת רגלים ברצה ועלייתו לדוכן

ובכל אופן שדעתו לעלות לדוכן באמצע שמו"ע הן בש"ץ והן ביחיד באופן שעולה לדוכן, צריך לעקור רגליו מעט ברצה לצד הדוכן ואח"כ בנשי"כ יעלה לדוכן אבל בלא עקירה ברצה אסור לו לעלות לדוכן. (כ"כ המחבר לגבי ש"ץ וכ"כ הפוסקים כאן ביחיד).

והנה לא איתי בפוסקים שיש ענין להתפלל שמו"ע באופן זה, בכותל המזרח כדי

מכל מלמדי

ניחוחות דור העבר לדור העתיד

אורחינו השבוע: הרה"ג ר' אברהם יונתן קריצלר שליט"א

פרק ב' - פרעשבורג, גאלאנטא וחוסט הכתבים שנעלמו, הבחינה המשולשת ושינוי השם

האחרונות, וכך היה משלים כסדר את וידעו להשיב כהלכה, ולכן הבחורים
הבחינות משבוע לשבוע, באופנים מסוימים שלמזלם היה שמם מתחיל באות ש' או
התרחש ומקוצר הזמן לא הספיק מרן לבחון שאר האותיות האחרונות, היו נעמדים
את הקבוצה האחרונה אף במשך השבוע לפעמים לפני רבם בכור המבחן על
הבא וכך המתינו הבחורים לשבוע השלישי שמרן היה אמור לבחנם על חומר הלימודים
של ג' שבועות.

עד כדי כך היו פני הדברים, שאחד
הבחורים מבני העיריות, ששמו התחיל
באות ש' ראה כי יצטרך לפעמים להיבחן על
כמה שבועות ביחד, ניגש לגבאי בית
המדרש בעיר ביום קריאת התורה בימות
החול, וביקש ממנו להוסיף לשמו הקיים את
המשך בעמוד ד' <<<

ושם היה מרן ז"ע יחד עם אחיו הגדול ר'
מתתיהו סמוכים על שולחנו של אביו ה"ה
זקנו ר' אברהם יונתן לייב בשבתות, ובבא
העת שלח רי"ש את בני דודינו מוהר"ר
אברהם יונתן לייב הי"ד, ואבינו הרה"ח ר'
משולם ז"ל, ללמוד אצל מרן ז"ע בישיבתו
הגדולה בחוסט.

כמו"כ נציין כי קירבה יתרה נודעת לו
לדודינו ר' אברהם יונתן לייב הי"ד בבחרותו
אצל מרן ז"ע שהיה יוצא ונכנס בקודש
פנימה באופן תמידי וגם היה סמוך על
שולחנו בשבתות, ואף במוצאי שבתות בעת
שהיו נכנסין קבוצת בחורים משוררים
ומיטיבי נגן בקו"פ לשוור את הזמירות
למוצאי שבת היה אף הוא מן הנכנסים אף
כי לא היה בין המשוררים, גם זאת כי במשך
השנים כתב גליונות שלמים מחידושי מרן
ז"ע בעת שיעוריו בחוסט, וכ"ק מרן
מהר"ם ז"ע שידע על כך שאל בהזדמנות
את אבינו ר' משולם היכן נמצאים כתביו כי
הרי ידוע לו שהיו ברשותו ערמות של דפים
מחידושי מרן ז"ע, אולם אבי נאלץ לבשרו
כי אמנם אחר המלחמה היו הכתבים
ברשותו ולדאבון לבו בחלוף הזמנים
ומטלטולי דרכים נעלמו הכתבים וחבל על
דאבדן.

נחזור במעט על הנכתב בשבוע העלע"ט
בתוספת כמה נקודות על הקשר הקדום בין
משפחתנו משפחת קריצלר למרן מהר"ץ
ז"ע, הקשר בין זקנו הרה"ח ר' אריה לייב
קייזער ז"ל למרן ז"ע החלה עודם צעירים
לימים בלמודם יחד בישיבתו הגדולה של
הגה"ק בעל 'שבט סופר' זצוק"ל
בפרעשבורג, אמנם כי בהיות כמה שנים
שזכה זקינו ר' אריה לייב לקנות תורה אצל
הגה"ק בעל לבושי מרדכי זצוק"ל, ובהכירו
את טובו וגדולתו של מרן משנות לימודיו
אצל הגה"ק בעל ה'שבט סופר' בפרעשבורג,
הציע את מרן ז"ע בפני רבו ה'לבושי
מרדכי', ובזאת הגיע השידוך לגמור.

כמו"כ זקינו ר' יעקב שמואל ז"ל למד
בצוותא עם מרן ז"ע אצל הגה"ק בעל
'וידבר משה' בישיבתו הרמה בבאניאדה,

על המושג 'פארהער' בשנים קדמוניות
בתוקף תפארתו ומלכותו של מרן ועל
החשק שניתוסף בעקבותיו בהיכל ישיבתו
של מרן ז"ע, ספר אבי ז"ל כי מנהגו של
מרן ז"ע ברבות הבחורים בישיבתו בחוסט,
שחילק את הבחינה השבועית לג' קבוצות
וזאת לפי סדר הא' ב', כשהקבוצה
הראשונה היו נמנים הבחורים ששם
מתחיל מאות א' ועד אות י', וכן מאות י'
והלאה התחלקו לעוד שני קבוצות, רבינו
היה בוחנם בדקדוק ובאופן מקיף לכל
קבוצה הנפרד.

משכן יצא לפעמים שהקבוצה
השלישית אשר שמותיהם החלו כסדר
האותיות האחרונות עד ת', לא הספיק הזמן
לבחנם על החומר השבועי, אמנם כי רבנו
לא ויתר ובאופן כזה היה בוחנם בשבוע הבא
על חומר הלימוד של ב' השבועות

משכן יצא לפעמים שהקבוצה
השלישית אשר שמותיהם החלו כסדר
האותיות האחרונות עד ת', לא הספיק הזמן
לבחנם על החומר השבועי, אמנם כי רבנו
לא ויתר ובאופן כזה היה בוחנם בשבוע הבא
על חומר הלימוד של ב' השבועות

ועד שיעורי תורה

חלקינו בתורתך

ש"ע התאחדות תלמידי
בית יוסף צבי דושינסקיא
מיסודו ובנשיאותו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
ע"ה ק' ירושלים • בני ברק • בית שמש • אשדוד • אלעד • לאנדאן

ע"ש"ק פרי פינחס תשפ"א

והוי שותה צלמא את דצריהם

כמנהג ישראל קדושים, הננו להודיע כי

דרשת 'פרקי אבות' כנהוג

ישא בשב"ק זו

אורחינו החשוב והנעלה

רא"ש ישיבתינו

הרה"ג ר' שלום

בשעה 6:45 אחה"צ

בהיכל הגדול (אודיטוריום)

ברח' רבינו בני ברק

ביקרא דאורייתא / הועד

61352@gmail.com | 0723-708090 שלוחה 89 | מייל

ועד שיעורי תורה "חלקנו בתורתך" מיסודו ובנשיאותו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
ברכות התורה יחולו על ראש יידינו הנכבדים כלי הקודש מרביצי התורה ומתכין דאורייתא מחויקי עץ החיים, ואנשי מעש העושים ומעשים להגדיל תורה ולהאדירה בקרב היכלינו, לרגל השמחה הערוי במענם
הרב הגאון רבי חיים יוסף בלויא שליט"א מרי"ץ דעדתינו ורב שכונת פאג"י
ולבנו הרה"ח ר' יהושע שליט"א העומד לימינו
לרגל אירוסין הנכד/הבן ולהולדת הנכדה/בת למז"ט
הרב הגאון רבי אלכסנדר הלוי הברפלד שליט"א מרי"ץ דעדתינו
לרגל הבר מצוה לנכדו למז"ט
הרב הגאון רבי גבריאל ח. צ. נויפלד שליט"א מרי"ץ דעדתינו
לרגל הולדת הנכד והנכדה למז"ט
ולחנתו הרה"ח ר' אברהם בלויא שליט"א מג"ש בבית מדרשינו בי"ש
לרגל הולדת הנכד למז"ט
הרה"ג ר' אברהם מרדכי זינדוביץ שליט"א ראש כוללי 'נפש יוסף' ירושלים בית שמש ש"ע"י מרכז הכוללים 'תרביצ'א'
לרגל הולדת הנכדה למז"ט
הרה"ג רבי שמעון אופמן שליט"א מראשי ומספיקי קהל עדת ישראל מעלכעראן אוסטריאליע העומד לימין המערכת בלונ"ח
ולבנדו הרה"ר שלמה כהן הי"ו העומד לימינו
לרגל הולדת הנכדה/בת למז"ט
הרה"ג ר' מאיר שמואל ברא"ש הלוי שישא שליט"א מג"ש לפנות בוקר בביהמ"ד הגדול
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו
הרה"ר שלמה שלזינגר הי"ו גבאי שיעורי "יריד ח"ב" בביהמ"ד הגדול
לרגל הולדת בנו למז"ט
יה"ר שיכיל לרות מכל ירח שחי' רוב תענוג ונחת, מתוך הרחבת הדעת וכל טוב סלה אכ"ה.

הלקנו עמהם

מבט לחיי התורה בקהלנו

הקבצו ושמעו בני יעקב כולכם שיעור בעניני תיקון חצות בימי בין המצרים ע"י חתדב"ן הגרש"ז שפיטץ שליט"א

ביום שבעה עשר בתמוז העעל"ט, היום בו מתחילים לומר תיקון חצות בחצי היום כמנהג רבותינו הק', על פי האריז"ל, ארגן ה'ועד' בעיה"ק ירושלים שיעור מיוחד בנושא 'תיקון חצות', אחר תפילת מנחה, בהשתתפות ציבור גדול ונכבד בראשות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א.

השיעור נמסר בטוב טעם ע"י פמ"מ הרה"ג רבי שמואל זלמן שפיטץ שליט"א חדב"ן ומראשי מרכז הכוללים תרביצ"א, אשר הרחיב באיכות ומהות עבודה זו של עריכת 'תיקון חצות' באלו הימים בחצות היום כמסורת רבותינו, בדבריו אמר, כי הגם שבכל השנה החסיד צהלתו בפניו ואבלו בלבו, אך לא כן באלו הימים, כי המה מיוחדים לקונן ולהתאבל על חורבן בית מאויינו.

וכפי שביטא זאת הגה"ק רבי יודא"לע הורוויץ זי"ע, כשנשאל מה ראה להידבק כל כך ברבינו הק' מהרי"ז זי"ע, אחר שמגוע קודש מחצבתו גדולים וקדושים לבית דז'יקוב, ענה ואמר בתוך דבריו - כמובן ללא כל זלזול באבותיו הק' - כי בימי בין המצרים היו הם על 'דאטשע', בעוד שאצל מרן זי"ע "האט מען געהען דעם חורבן אויפ'ן פנים".

ולכן בימים הללו, יש להקדיש זמן ולהתבונן כי בצרה גדולה אנחנו, ולחשוב על גודל החסר שאנו חיים בו, כאשר נוטל כבוד השכינה מבית חיינו, וגלינו מארצינו. כמו"כ, העלה את גודל ה'עת רצון' המתעורר כאשר משתתפים בצער השכינה הק', להיוושע בכל מילי דמיטב.

הקהל האזין בשקיקה לדברים הנפלאים והנכוחים, ואח"כ מיד נעמדו לתפילת ערבית של מוצאי הצום, בתפילה ובתחינה, ז'לירושלים עירך ברחמים תשוב', ותחינה עינינו בשובך לציון ברחמים, ויה"ר שהימים האלו יהיו לששון ולשמחה במהרה.

קו מערכת מחודשת לשיעורי יו"ד ח"ב בירושלים עיה"ק

עם התחלת המחזור החדש בשיעורי יו"ד ח"ב בירושלים עיה"ק, בהצלחה מרובה, כאשר האברכים מחולקים לשלוש קבוצות נפרדות, בשיעורים הקבועים המתקיימים מידי שבוע, שיעורו של הגר"א ניהויו שליט"א בשב"ק; שיעורו של הגר"מ נויפלד שליט"א; והשיעור החדש של הגרא"י ווייס שליט"א. פותחה ונתחדשה בס"ד מערכת מרכזית וקו יעודי לכל עניני שלושת השיעורים, ב'קו' יהיה ניתן להאזין להקלטות השיעורים, כן קיימת ב'קו' מערכת לשליחת הודעות ותזכורות לחברי השיעורים, ה'קו' ישמש את גבאי השיעורים הי"ו לעמוד לעזרת ציבור האברכים הע"י בכל הענינים.

תודות נתונות לברוך הכשרון הר"ר מתת' קצבורג הי"ו ולמשנהו הר"ר אהרן שמעון אופמן הי"ו מגבאי שיעור הגר"מ נויפלד, על התמסרותם לייסוד מערכת ה'קו' החדשה, לתועלת הציבור.

נהורא ישרי נה בקידושא רנה קידושא רנה בקודש פנימה לחברי השיעורים בספר אור החיים הק' לרגל ההילולא

המשתתפים מגבירים חיילים:

כל אחד מביא חבר נוסף לשיעורי שב"ק קודם התפלה

לחיווק השיעור וקהל הלומדים לפני התפילה בצפרא דשבתא, ובהמשך נוסדו עוד שיעורים מכוחו וכח כוחו, ושיעור אוה"ח הק' זה עודנו קיים עד היום הזה.

בשעת המסיבה המליץ הגר"ע אופמן שליט"א כי היות המסיבה לטו"ו האוהחה"ק הרי כי הזמן מסוגל להפקד בדבר ישועה ורחמים בזכותו של אותו צדיק, ובכן הוזכרו לטובה הרה"ח ר' ראובן צבי בן שיינדל חיה (בלוי) שליט"א ולרפו"ש, אשר פעל רבות למען לימוד תורת רבינו האוהחה"ק זי"ע, וכן כמה אזכרות ומשאלות לטובה, בזכותו של בעל ההילולא.

ממסיבה של מצוה זו, יצאה ההחלטה, כי בודאי שיעור שהינו בעל ותק כה רב, הזמן מוכשר וראוי שיתרבו ספסלי כי מדרשא הן בגופו של שיעור, והן בכלל כולו להביא לריבוי לומדים בבוקר יום השבת. כאשר כל אחד ממשתתפי השיעורים קיבל ע"ע להביא חבר נוסף להשתתף בשיעור.

במשך השבוע פעלו חברי השיעור בענין, ובימים אלו מכינים רשימה של כלל החברים הותיקים והחדשים, אשר תוגש בס"ד בקודש פנימה, להיזכר לטובה בזכות האור החיים הקדוש.

עם מקדשי שביעי כולם ישבעו ויתענגו מטובך.

ביום השב"ק פרשת בלק לסדר 'מה טובו אהליך יעקב', נערך קידושא רנה בבית כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, למשתתפי השיעורים בספר 'אור החיים הקדוש', שיעורו של הרה"ג רבי גבריאל אבלס שליט"א משגיח רוחני במתיבתא לצעירים, המתקיים בבוקר יום השבת זה כבר למעלה מארבעה עשורים (!), ובו משתתפים פארי חשובי אנ"ש. וכן שיעורו של הרה"ח רבי נפתלי מרקוביץ שליט"א, הנמסר בימי רביעי בשטיבלאך שע"י ביהמ"ד הגדול. בהם זוכים להתענג על דברות קדשו של האור החיים הק', ובכל הסגולות הטמונות בלימוד הק' הזה, וכעת נתועדו יחדיו בשבת אחים אצל שולחנו של מלך, לרגל יומא דהילולא שחל בערש"ק.

רבינו שליט"א כיבד את הרב הגאון רבי עמרם אופמן שליט"א מו"צ דעדתינו מחשובי משתתפי השיעור, לשבת בראש השולחן, וכן כיבד את הרה"ח רבי בנימין זאב הלוי שישא שליט"א לשאת דברים, בדבריו הביע את רגשותיו, באמרו כי כדאי ליידע את הדור הצעיר, כי זכות ראשונים לייסוד וקיום השיעור, שמורה לרבינו שליט"א, אשר בשנים קדמוניות בטרם התפשט מושג ה'קאווע שטיבל', היה רבינו שליט"א מביא אתו כדים של "קאווע" ממקום מגוריו בפאתי העיר, ומכבד את משתתפי השיעור בקאווע כל אחד לפי כבודו הראוי לו,

המשך מדור "מכל מלמדי" מעמוד ג'

זי"ע, פנה מרן לדודינו ושאלו מדוע שמו 'אברהם' יונתן לייב, הרי כפי הזכור לו משנות לימודיו בבאניהאד כי סבו נקרא אך בשם 'יונתן לייב' האם גם אתה הוספת את השם 'אברהם'?, נענה דודי כי לא ידוע לו פשר הדבר וישאל את אביו על כך בהזדמנות הבא, בזמן הבא בחזרתו מבית הוריו לשיבה אמר למרן כי אביו סיפר לו על פשר שמו זה, וכי סבו זה נקרא בעת לידתו רק בשם יונתן לייב אך מכיון שנרדף מאד ע"י המשכילים בעקבות פועלו במסירות להקמת קהילה נפרדת נאלץ לברוח לוינה, ושם נה' חולה מסוכן עקב דלקת ריאות, ואז הוסיפו לו את השם אברהם וב"ה חזר לאיתנו, בהזדמנות סיפר אבי ז"ל את העובדה הנ"ל בפני מורי הגר"ש וואזנר זצוק"ל שהגיב ע"ז ואמר 'כי ידוע שכל אלו שלחמו במתחדשים זכו לדורות ישרים מבורכים'.

תשוח"ח לאחים החשובים לבית קריצלר על עזרתם בהשלמת המאמר בתוספת פרטים והארות חשובות לזיכוי הרבים. בכבודו רב: העורך

השם אברהם המתחיל בא' מטעם הכמוס עמו, בכך קיוה להיכנס לקבוצה הראשונה בהזדמנות הראשונה אחת ולתמיד, התכנית פעלה כשורה ואכן שמו הועבר לקבוצה הראשונה בעת הבחינות, אולם כי כעבור זמן קצר מדבר זה נחלה הבחור באופן קשה, ונחפזה אמו של הבחור דגן לביתו של מרן זי"ע להזכירו לרפו"ש.

האם כתבה את שם בנה על קויטל והגישה ובהגישה את הפתקה בפני הקודש פנה מרן לעברה בשאלה: "הרי ידוע לי על שם נוסף ולמה לא כתבה את שמו אברהם בראשונה", האם נתמלאה פליאה והשיבה כי אינו נושא בשום שם נוסף וכי השם הכתוב בקוויטל זהו שמו שניתנה בהיכנסו לבריתו של א"א, מרן תיכף תפס את סיבת תוספת השמות ואחר שהלה הבטיח החזירוהו לקבוצה השלישית.

'ויאמר אברהם אברהם!'

וכאן הביא את העובדה הבאה אודות דודינו ר' אברהם יונתן לייב הקשור לעובדה הנ"ל שהתרחש בישיבתו של מרן, באחד המבחנים שהיו אצל מרן